

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Засновано у 2001 р.

Випуск 3(34)

Київ
ДП «Видавничий дім «Персонал»
2012

УДК 330-339; 321.7; 159.9
ББК 65.9(4УКР)29-2я43
М58

Редакційна колегія

Подолька А. М., д-р юрид. наук, проф. — головний редактор
Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф. — заступник головного редактора
Ігнатченко А. А., канд. техн. наук — відповідальний редактор

Політичні науки

Антонюк О. В., д-р політ. наук, проф., Бабкіна О. В., д-р політ. наук, проф., Бідзюра І. П., д-р політ. наук, Варзар І. М., д-р політ. наук, проф., Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф., Гончаренко О. М., д-р іст. наук, Піляєв І. С., д-р політ. наук, Хижняк І. А., д-р іст. наук, проф., Шуба О. В., д-р політ. наук, проф.

Економічні науки

Захожай В. Б., д-р екон. наук, проф., Дахно І. І., д-р екон. наук, проф., Дмитренко Г. А., д-р екон. наук, проф., Куроченко О. В., д-р екон. наук, проф., Пила В. І., д-р екон. наук, проф., Радзівський О. І., д-р екон. наук, Федоренко В. Г., д-р екон. наук, проф., Шостак Л. Б., д-р екон. наук, проф., Швець В. Я., д-р екон. наук, проф., Баєва О. В., д-р біол. наук, проф.

Психологічні науки

Балл Г. А., д-р психол. наук, проф., Лігоцький А. О., д-р пед. наук, проф., Ложкін Г. В., д-р психол. наук, проф., Приходько Ю. О., д-р психол. наук, проф., Синьов В. М., д-р пед. наук, проф., Чернуха Н. М., д-р пед. наук, проф., Чуприков А. П., д-р мед. наук, проф.

Юридичні науки

Александров Ю. В., канд. юрид. наук, проф., Ануфрієв М. І., канд. юрид. наук, проф., Бородін І. Л., д-р юрид. наук, проф., Бандурка О. О., д-р юрид. наук, проф., Корнієнко М. І., канд. юрид. наук, проф., Марчук В. М., д-р юрид. наук, проф., Подолька А. М., д-р юрид. наук, Юлдашев О. Х., д-р юрид. наук

Рекомендовано до друку Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 5 від 30 травня 2012 р.)

Міжрегіональна Академія управління персоналом.

М58 Наукові праці МАУП / редкол.: А. М. Подолька (голов. ред.) [та ін.]. — К. : МАУП, 2001 — Вип. 3 (34). — К. : ДП “Вид. дім “Персонал”, 2012. — 274 с.: іл. — Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику наукових праць публікуються статті науковців, які займаються проблемами розвитку економіки, політології, психології і права.

Для науковців, викладачів, студентів, а також усіх, кого цікавить розвиток науки в Україні.

Збірник “Наукові праці МАУП” зареєстровано Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України (свідоцтво від 11.04.02 за № 6048, серія КВ) як наукове видання, в якому висвітлюються результати наукових досліджень в галузях економіки, політології, соціології, психології, права, матеріалів наукових конференцій.

Вищою атестаційною комісією України “Наукові праці МАУП” визнано як фахове видання з політичних наук (за постановою Президії ВАК України № 1-05/4 від 26 травня 2010 р.) та юридичних наук (за постановою Президії ВАК України № 1-05/5 від 31 травня 2011 р.).

ББК 65.9(4УКР)29-2я43+67.9(4УКР)я43

© Міжрегіональна Академія
управління персоналом (МАУП), 2012
© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2012

ЗМІСТ

ПОЛІТИЧНІ НАУКИ	5	Слободян С. І. Громадська думка як джерело та суб'єкт комунікативного впливу: інформаційно-політологічний аспект	80
Головатий М. Ф. Сучасна українська політична наука: проблема політичної теорії і методів дослідження	5	Алоян А. Е. Співвідношення громадянського суспільства та соціального капіталу	87
Дахно І. І. Політична економія — це філософія економіки	10	Гумбатов Т. До проблематики феномену міжнародного тероризму: аналіз основних позицій	93
Алієва-Барановська В. М. Еволюція державного регулювання вітчизняної зовнішньоекономічної діяльності ...	17	Савченко І. А. Роль європейської інтеграції у розвитку системи державного управління України: право і політика	99
Кузьмин П. В. Взаимоотношение политиков и бюрократии как проблема политической науки и практики	24	Хоменко О. С. Трансформація влади, народний суверенітет у сучасній Україні і проблема забезпечення прав людини.....	104
Гольцов А. Г. Внутрішня етнічна геополітика в сучасній Російській Федерації	32	Бідзюра І. П. Позаінституційні механізми лобіювання інтересів у політичній сфері	109
Качмарський Є. І. Реформування системи регіональної політики України в контексті глобалізаційних викликів.....	39	Якібчук В. М. Міжнародний тероризм: протиріччя в оцінці причин і загроз	113
Климова І. І. Теоретичні витоки феномену “культура парламентської діяльності”	44	ЮРИДИЧНІ НАУКИ	117
Медвідь Ф. М., Баран В. В. Геополітичні візії В'ячеслава Литинського і Юрія Лити: спроба порівняльного аналізу	50	Александров Ю. В. Відносно перевищення влади або службових повноважень (суб'єктивні нотатки кримінолога)	117
Дікареєв О. І., Крец А. М., Стогній О. М. Теоретичний дискурс про особливості китайської дипломатії	59	Комаров В. А. Значення принципів трудового права для правового регулювання трудових відносин в Україні	122
Юсеф Н. Н. Значення та місце Близькосхідного регіону у розвитку світової економіки	68	Потоцький М. Ю. Роль права інтелектуальної власності у підприємницькій діяльності	128
Масловська О. М. Становлення поняття “політична опозиція” в зарубіжній та вітчизняній політико-правовій думці	73		

Дорошенко С. І., Шашкова-Журавель І. О.

Загальнотеоретичні аспекти
принципів тлумачення юридичних норм
у механізмі забезпечення
прав і свобод громадянина..... 134

Дубогрій С. В., Костенко-Костейчук Г. А.

Виконавча влада України
як об'єкт контролю за дотриманням
прав та інтересів громадян..... 140

Дяченко В. С.

Правові основи забезпечення прав пацієнтів
в системі державного управління
охороною здоров'я сучасної України..... 145

Калюжна Н. М.

Соціальний захист громадян
в системі функцій сучасної
української держави: правові аспекти 150

Сколуб М. В.

Адміністративно-судовий устрій
Бессарабської області у 1812–1856 рр. 154

Тихоненко Н. М.

Інститут державної власності в управлінні
державним майном в сучасній Україні..... 162

Фань Чжозжань

Правові гарантії протидії
інформаційному тероризму
і розвиток системи інформаційної безпеки
у діяльності ООН..... 168

Соколов О. А.

Деякі аспекти визначення об'єктивної
стороні адміністративних правопорушень
у бюджетній сфері 174

Щокін Р. Г.

Ретроспектива розвитку світового
законодавства та юридичної думки
з інтелектуальної власності 179

Будник С. І.

Деякі законодавчі ініціативи України у сфері
забезпечення безпеки дорожнього руху 184

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ 190

Магеррамзаде А. С. огли

Концептуальні підходи до аналізу фінансових
криз у вітчизняній науковій літературі 190

Баєв В. В.

Формування моделі системи
менеджменту якості

на підприємствах

туристичної індустрії..... 196

Омельченко О. В., Ужакіна О. М.

Діагностика стратегічної взаємодії
фірм-конкурентів 201

Суховей-Хамм Ю. О.

Інноваційна діяльність як предмет
дослідження і основні напрями її розвитку 207

Тарканій О. М.

Теоретичні проблеми дослідження
контролю діяльності підприємств:
Україна і світова практика 212

Тищик С. М.

Вплив інформаційного глобалізму
на інформаційне забезпечення
інноваційно-інвестиційної діяльності 218

ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ..... 225

Шконда В. В., Кальянов А. В.

Синергетичні засади вдосконалення
медійної освіти 225

Денисенко Л. П.

Деякі аспекти управлінської діяльності
менеджерів середніх закладів освіти
в психологічній науці 233

Костюк Т. О.

Застосування лінгвістичних прийомів
у сучасних політичних технологіях 240

Старих Л. В.

Формування наскрізної практики
підготовки фахівців з медичного
та фармацевтичного маркетингу 244

Калмикова Г. В.

Характерні особливості
виникнення та прояву тривожних станів
у молодших школярів..... 249

Крестініна О. В.

Емпіричне дослідження психологічних
особливостей дітей-першокласників 255

Хамм О.

Проблеми розвитку креативного мислення
вчителя в сучасній науковій літературі 260

Смолень Чеслава

Влияние стиля жизни на личностные
изменения у пожилых людей..... 265

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ..... 270

ЗНАЧЕННЯ ТА МІСЦЕ БЛИЗЬКОСХІДНОГО РЕГІОНУ У РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Наукові праці МАУП, 2012, вип. 3(34), с. 68–72

Більшість країн Близькосхідного регіону відносять до числа економік з експортно-сировинною орієнтацією. Разом з тим, глобальна роль країн Арабської затоки надзвичайно важлива. Середні темпи економічного зростання арабських країн за останні два десятиліття — 4–7,5 %. Кожна з них по-своєму своєрідна і тим приваблива для зовнішніх партнерів. Більше того, в останні роки на регіональному ринку спостерігаються все виразніші зміни.

Тривалий час панувало уявлення про те, що економіка арабських держав була, є і буде заснована виключно на нафті. Звичайно, нафтова сфера залишається поки що головним полем для співпраці (як, утім, і джерелом політичної напруженості). З 2004 р. для участі іноземного капіталу відкрилося більше 20 об'єктів у різних галузях економіки Саудівської Аравії — від нафтовидобутку до роздрібної торгівлі. У результаті ВАТ “Лукойл” підписало в березні 2004-го концесійну угоду, що надає йому право протягом 40 років вести геологорозвідувальні роботи та розробляти родовища газу та газового конденсату в районі пустелі Руб ель-Халі на площі близько 30 тис. кв. км (оцінка обсягу зобов'язань — 4 млрд дол.). Для реалізації проекту створено СП “ЛУКСАР”, в якому компаніям “Лукойл” і “Сауді АРАМКО” належать 80 % і 20 % статутного капіталу відповідно.

У регіоні швидко формується ринок капіталу і з'являються потужні фінансові центри. Останнім часом особливу активність у цьому напрямі проявляє Бахрейн, правлячі кола якого мають намір перетворити країну в найбільший торговий і фінансовий центр не лише регіонального, а й міжнародного значення. За ступенем відкритості економіки Бахрейн ставлять на третє місце у світі після Гонконгу і Сінгапуру. Тут відсутні податки

на доходи фізичних і юридичних осіб, немає обмежень на вивіз капіталу, прибутку і конвертацію валюти. Встановлено безмитний режим ввезення сировини, напівфабрикатів і капіталу для місцевого виробництва. Дозволено створення компаній зі 100-відсотковим іноземним капіталом, і спрощена процедура їх реєстрації.

Найбільший центр інвестиційної діяльності — Кувейт. Країна має розвинений місцевий ринок капіталу, а її населення тримає на банківських депозитах більше грошей, ніж населення Саудівської Аравії, Абу-Дабі (емірат у складі Об'єднаних Арабських Еміратів — ОАЕ) і Катару разом узятих. Кувейт — найбільший інвестор довгострокових капіталів за кордоном, однак суб'єктом є вже не приватний капітал, а уряд.

Тенденція до лібералізації економіки і процеси глобалізації світових економічних відносин призвели до того, що в країнах Арабської затоки все більшої популярності набуває ідея створення вільних економічних зон (ВЕЗ). До найбільш успішних і привабливих ВЕЗ в арабському світі можна віднести “Джебел ʼАлі” в еміраті Дубай. Стабільне законодавство, високорозвинені комунікації і транспортні мережі сприяли тому, що на сьогодні у цій вільній економічній зоні налічується більше двох тисяч компаній з 97-ми країн сві-

ту. У процесі становлення розміщені ВЕЗ у Бахреїні, Катарі і Кувейті. Разом з тим, країнам регіону доводиться стикатися з низкою серйозних проблем. Економіка багатьох арабських країн відчуває серйозну залежність від кон'юнктури нафтового ринку. По суті, арабським країнам доводиться вирішувати ті самі проблеми, що і в Україні, і в Росії. Вони усвідомлюють наявність дефіциту в зовнішніх інвестиціях і необхідність пошуку нових ринків збуту для своїх товарів. Навіть Саудівської Аравії останнім часом довелося припинити експорт капіталу і заговорити про залучення коштів у ті чи інші проекти на власній території. Крім того, арабський світ стурбований своїм невисоким економічним зростанням. Так, за 2007–2010 рр. обсяг ВВП на душу населення в Саудівській Аравії впав з 28 тис. дол. до 7 тис. дол. [1, 4].

Спеціальні економічні зони (СЕЗ)

На сучасному етапі розвитку світової економіки широке розповсюдження в господарській практиці отримали спеціальні економічні зони (СЕЗ) — локалізовані території у різних країнах зі спеціальним пільговим економіко-правовим режимом господарювання. У зв'язку з тенденцією до лібералізації економіки і глобалізації світових економічних відносин ідея створення спеціальних економічних зон все більше поширюється в арабських державах. І це не випадково, оскільки географічне положення дає їм можливість бути свого роду мостом між Азією, Європою та Африкою, а стратегічне положення визначає значення в міжнародній торгівлі.

Головні цілі створення СЕЗ — формування сприятливих умов для залучення інвестицій в арабські країни, прискорений розвиток відсталих районів, формування умов для розвитку підприємництва та ринкової інфраструктури, використання світового передового досвіду сучасних технологій, виробництва і торгівлі. У результаті їх діяльність має бути спрямована на прискорене піднесення економіки як окремої країни, так і всього регіону.

За останні 30 років відмічено швидке збільшення кількості СЕЗ в арабському регіоні. Інвесторам пропонуються привабливі

умови для ведення їхнього бізнесу. Серед податкових пільг потрібно виділити такі:

- звільнення від податку на прибуток;
- звільнення від корпоративного податку;
- звільнення від прибуткового і соціального податків на заробітну плату працівників, які не є громадянами арабських країн.

Заходи фінансового стимулювання спрямовані на створення умов для вільного вивозу інвестицій та прибутку, звільнення від валютного контролю, можливості організації компаній зі стовідсотковою участю іноземного капіталу. Стимулювання економічної діяльності в СЕЗ передбачає і деякі митні пільги: звільнення експорту та імпорту від митних зборів і зборів, а також спрощене оформлення експортно-імпортних операцій. Крім того, ОАЕ інвесторам у СЕЗ надається сучасна комунікаційна інфраструктура, складські послуги, субсидоване водо- та енергопостачання, сучасна мережа доріг, морські транзитні перевезення та складування у портах.

Останнім часом СЕЗ використовуються урядами деяких арабських країн для розвитку індустрії інформаційних і комунікаційних технологій. Наприклад, в ОАЕ за прямої підтримки наслідного принца шейха Мохаммеда бен Рашида Аль-Мактума в Дубаї створено амбітний проект “Дубай Інтернет-сіті”. Це повністю оснащений новітніми комунікаціями комплекс, де компанії “нової економіки” можуть отримати як площі в оренду, так і доступ до технологічної інфраструктури на пільгових умовах і вести діяльність відповідно до режиму СЕЗ, які мають податкові та митні пільги. У комплексі представлено як відділення всесвітньо відомих компаній (Oracle і Microsoft), так і багатьох інших. Вони розробляють перспективні напрями розвитку нових технологій та їх використання для вирішення широкого кола наукових і практичних завдань, пов'язаних передусім з такими галузями, як телекомунікації і електронний бізнес. Передбачалося, що цей проект у майбутньому стане основним центром інформаційних технологій усього арабського світу і зможе конкурувати в галузі

офшорного програмування на світовому ринку. Криза на розвинених ринках і крах багатьох інтернет-проектів у США та Західній Європі змушує обережно поставитися до оцінки перспектив “Дубай Інтернет-сіті”.

Очевидно, успіх СЕЗ, як свідчить досвід найбільш успішної з них у Джебель-Алі, передбачає лібералізацію управління СЕЗ, прозорість, скасування бюрократичних процедур, вільне переміщення товарів між спеціальною економічною зоною та місцевим ринком. А поки упор робиться на екстериторіальності СЕЗ, вони розвиваються як анклав, слабо інтегровані в національні економічні структури, і не можуть повністю розкрити свій потенціал як одного з ключових інструментів економічних перетворень у цих країнах [2, 3].

Рада співробітництва арабських держав Аравської затоки (ССАГАЗ)

Рада співробітництва арабських держав Аравської затоки (ССАГАЗ) включає шість аравійських нафтовидобувних країн — Кувейт, Об'єднані Аравські Емірати (ОАЕ), Саудівську Аравію, Бахрейн, Оман і Катар. Поява ССАГАЗ у 1981 р. відповідала двом відомим тенденціям світового розвитку — глобалізації та регіоналізації. У рамках РСАДПЗ відбувається уніфікація економічних і фінансових інтересів, вироблення єдиних підходів з фінансових та економічних проблем. Завдяки колосальним запасам нафти і газу країни — члени Ради — розвивають економіку, субсидують великі кошти в соціальну сферу. Разом з тим за такими ключовими економічними показниками, як ВВП і дохід на душу населення, країни РСАДПЗ вельми істотно відірвалися від інших арабських країн.

Володіючи великими енергетичними ресурсами, монархії Аравської затоки належать до найбільш платоспроможних країн світу і є донорами та спонсорами менш розвинених арабських побратимів. Так, на Катар припадає понад 10 % світових запасів газу, Саудівська Аравія займає перше місце з експорту і друге — по видобутку нафти у світі. Створення національних державних нафтових і газових компаній у результаті викупу власності в іно-

земних нафтових монополій, зростаюча ступінь очищення і переробки сировини, діяльність ОПЕК, у якій країни затоки відіграють провідну роль, привели до значного зростання валютних доходів держав регіону від експорту. Внаслідок диверсифікації економіки країни почали виробляти і експортувати мінеральні добрива, алюміній, лаки і фарби, ряд інших готових виробів, що також збільшило їх валютні доходи. На думку експертів ОПЕК, зараз для Саудівської Аравії, як і для інших членів ОПЕК, незважаючи на офіційно прийняті квоти, по суті немає жодних обмежень на експорт “чорного золота”, оскільки вкрай високі ціни на нафту змушують ОПЕК йти на порушення власних рішень з метою стабілізації міжнародних енергетичних ринків. Державна саудоаравійська нафтова компанія “Арамко” оголосила про плани будівництва нового найбільшого нафтопереробного заводу на березі Червоного моря вартістю до 5 млрд доларів. Комплекс розрахований на переробку 400 тис. барелів на добу. Його продукція — бензин найвищого класу, призначений на експорт, і в першу чергу — в США, а також дизельне паливо для країн Європи.

У країнах Аравської затоки з різною інтенсивністю і спрямованістю йде індустріалізація, розвивається інфраструктура. Велика потреба країн регіону і в промислових споживчих товарах, продовольстві, послугах — від проектування і спорудження об'єктів до підготовки фахівців різних рівнів, отримання технологічної документації та консультацій. Регіон частково задовольняє за рахунок імпорту свої потреби у багатьох видах сировини і напівфабрикатів, зокрема в деревині і пиломатеріалах, прокаті чорних і кольорових металів, у деяких видах мінеральних добрив.

Великим торговим партнером країн Аравської затоки виступають країни Євросоюзу, обсяг їх взаємної торгівлі постійно зростає. Розвивається між ними та фінансове співробітництво, найбільші банки країн Затоки мають відділення в європейських столицях. З 1988 р., після серії переговорів і до сьогодні, було підписано угоду про взаємодію між Єв-

ропейським співтовариством і ССАГАЗ, що вступила в силу у 1990 р. Відповідно до неї були утворені спільний комітет на рівні міністрів, який проводить зустрічі на регулярній основі, і робочі групи з розвитку співробітництва в галузі торгівлі, промисловості, енергетики, охорони середовища та ін. Діалог між країнами Арабської затоки і США з економічних питань почався у 1985 р. і періодично відбувається в рамках міжурядових контактів. З кінця 90-х років він включає проблеми, пов'язані з приватними комерційними інтересами.

Фінансові ринки країн Арабської затоки є найбільш ефективно діючими серед ринків, що розвиваються. На сьогодні держави Арабської затоки утворюють великий фінансовий центр на Близькому Сході. Вони відіграють важливу роль у світовому господарстві і мають, незважаючи на всі коливання цін на енергоносії, величезний валютно-фінансовий потенціал. Країни регіону мають солідні валютні резерви — вони більші, ніж у Франції чи Італії, і знаходяться приблизно на рівні резервів Великобританії або Швейцарії [1, 4].

У майбутньому країни Арабської затоки мають намір перейти на єдину валюту (динар Затоки). У 2007 р. було створено спільний ринок, а потім Валютний фонд і Центральний банк Затоки. У 2001 р. ці країни домовилися, що курс їх єдиної валюти не буде прив'язаний до американського долара.

Питання про створення єдиної валюти найбільш активно лобіюють ОАЕ, оскільки прив'язку єдиного динара до долара потрібно ліквідувати якомога швидше. Відповідно це означатиме зменшення частки долара у валютних резервах перських країн. Тож переговори за єдиним динаром багато в чому підштовхнула нестабільність курсів провідних світових валют — євро і долара, а також проблеми в економіці США.

ОАЕ запропонували взяти на себе турботу по організації роботи регіонального центрального банку. У рамках переходу на єдину валюту передбачається, що золотовалютні резерви нового азійського простору повинні покривати, щонайменше, піврічний імпорт

нафти з регіону. У зв'язку з цим першочерговим завданням країн Арабської затоки є збільшення золотовалютних резервів і підтримку їх на високому рівні, а також скорочення боргу цих держав.

Внаслідок створення несприятливих умов для роботи інвесторів країн Арабського затоки на американському ринку після подій 11 вересня 2001 р. все більше інвесторів з регіону переміщують свої кошти на європейські, азійські і місцеві ринки. Наприклад, саудівські інвестори вивели з США величезні кошти на суму, що перевищує 100 млрд дол. Ці колосальні ресурси були обережно реінвестовані у найменш ризиковані активи, такі як європейські цінні папери і нерухомість в арабських і африканських країнах, особливо в ОАЕ, Лівані та Єгипті. Але лєвова частка акцій повернулася на Саудівський ринок цінних паперів, посиливши місцеву фондову біржу.

Для залучення інвестицій Кувейт також дозволив працювати на своїй території й іноземним банкам. Ліцензія вже видана BNP Paribas. Крім того, ліцензію прагнуть отримати відділення у Великобританії Hong Kong & Shanghai Banking Corporation (HSBC), Standard Chartered, а також перебуває в Америці підрозділ Citigroup — Citibank. У грудні 2004 р. на Кувейтський фондовий ринок вийшло 18 нових компаній, при цьому загальна кількість компаній, що котируються, зросла до 125-ти.

Унікальна особливість інвестиційного клімату Арабської затоки полягає в тому, що регіон зробив перший крок для створення єдиної фондової біржі. Деякі компанії з країн Арабської затоки зареєстровані на дубайському фондовому ринку, оскільки належать інвесторам еміратів. Заплановане відкриття шлюзу між Abu Dhabi Securities Market (ADSM) та іншими фондовими біржами є сприятливим знаком, який свідчить про те, що інвестори на місцевих біржах і зарубіжні інвестори зможуть скористатися новими можливостями для роботи на фондовому ринку регіону [4].

Отже, можна зробити висновок, що поряд з вже усталеною і загальноновизнаною роллю

країн — експортерів нафти, країни Арабської затоки займають важливе становище у сфері інвестицій. На сьогодні держави Арабської затоки утворюють великий фінансовий центр на Близькому Сході. Вони відіграють важливу роль у світовому господарстві і володіють величезним валютно-фінансовим потенціалом. Вільні економічні зони формують сприятливі умови для залучення інвестицій в арабські країни. Розвинений ринок капіталу Кувейту дає йому можливість бути найбільшим інвестором довгострокових капіталів за кордоном.

Література

1. Arab News. — 7 грудня 2010 р.
2. Бассам Фаттух. The Daily Star. — 11 листопада 2010 р.
3. Ближневосточное урегулирование: проблемы и перспективы // Восток. — 1998. — № 2. — С. 175–197.
4. Мирский Г. Исламская цивилизация в глобализирующемся мире // Мировая экономика и международные отношения. — 2004. — № 6. — С. 29–37.
5. Батиршин И. М. Институт Близкого Востока. — [Электронный ресурс]. — 25 листопада 2010. — Режим доступу: www.perspektivy.info

Узагальнено інформацію про створення вільних економічних зон в Арабській затоці, головна мета яких — формування сприятливих умов для залучення інвестицій в арабські країни, прискорений розвиток відсталих районів. Фінансові ринки країн Арабської затоки є найбільш ефективно діючими серед ринків, що розвиваються. На сьогодні держави Арабської затоки утворюють великий фінансовий центр на Близькому Сході. У найближчому майбутньому країни Арабської затоки мають намір перейти на єдину валюту (динар Затоки).

Обобщена информация о создании свободных экономических зон в Арабском заливе, главная цель которых — формирование благоприятных условий для привлечения инвестиций в арабские страны, ускоренное развитие отсталых районов. Финансовые рынки стран Арабского залива являются наиболее эффективно действующими среди рынков, что развиваются. В настоящее время государства Арабского залива образуют крупный финансовый центр на Ближнем Востоке. В ближайшем будущем страны Арабского залива намереваются перейти на единую валюту (динар Залива).

Summarized information on the establishment of free economic zones in the Arabian Gulf, whose main goal the creation of favorable conditions for attracting investments in Arab countries, the accelerated development of backward areas. Financial markets in the Arabian Gulf are the most efficient among the markets of the developing world. Currently, the Arab Gulf states form a major financial center in the Middle East. In the near future of the Arab Gulf intend to switch to the single currency (the dinar Gulf).

Надійшла 12 квітня 2012 р.